ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 9ης Νοεμβρίου 2006 *

Στην υπόθεση C-120/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) με απόφαση της 2 Μαρτίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 15 Μαρτίου 2005, στο πλαίσιο της δίκης

Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L.

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet και U. Lõhmus (εισηγητή), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: R. Grass

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L., εκπροσωπούμενη από την C. Esser, Rechtsanwältin,

— το Hauptzollamt Hamburg-Jonas, εκπροσωπούμενο από την G. Seber,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την C. Cattabriga και τον F. Erlbacher,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 1ης Ιουνίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1222/94 της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 1994, για τη θέσπιση κοινών λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του συστήματος επιστροφών κατά την εξαγωγή και των κριτηρίων καθορισμού του

ύψους των, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα, εξαγόμενα υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα ΙΙ της Συνθήκης (ΕΕ L 136, σ. 5), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 229/96 της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 1996 (ΕΕ L 30, σ. 24, στο εξής: κανονισμός 1222/94).

2 Τα ερωτήματα υποβλήθηκαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (στο εξής: Schulze) και του Hauptzollamt Hamburg-Jonas (τελωνειακής υπηρεσίας, στο εξής: Hauptzollamt) σχετικά με αίτηση αποδόσεως μιας επιστροφής λόγω εξαγωγής γεωργικών προϊόντων.

Το νομικό πλαίσιο

3 Οι κοινοί λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του συστήματος επιστροφών λόγω εξαγωγής των γεωργικών προϊόντων περιέχονται σε διάφορους κοινοτικούς κανονισμούς, μεταξύ άλλων, στον κανονισμό (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2945/94 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 310, σ. 57, στο εξής: κανονισμός 3665/87), και στον κανονισμό 1222/94.

4 Το άρθρο 11 του κανονισμού 3665/87 προβλέπει τη διαδικασία ανακτήσεως των επιστροφών λόγω εξαγωγής που έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως, τις κυρώσεις που μπορούν να επιβληθούν συναφώς, καθώς και τη δυνατότητα μη επιβολής ορισμένων κυρώσεων σε περίπτωση ανωτέρας βίας. Η παράγραφος 3 της διατάξεως αυτής προβλέπει, ειδικότερα, ότι ο δικαιούχος, σε περίπτωση αχρεωστήτως καταβληθείσας επιστροφής, υποχρεούται να αποδώσει τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα ποσά, πλέον τόκων.

5 Σύμφωνα με τη δέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1222/94, «πρέπει να προβλεφθεί σύστημα ελέγχου βασιζόμενο στην αρχή ότι ο εξαγωγέας πρέπει να δηλώνει στις αρμόδιες αρχές, για κάθε εξαγωγή, τις ποσότητες των προϊόντων που χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή των εξαγόμενων εμπορευμάτων— ότι επαφίεται στις αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν τα μέτρα που κρίνουν αναγκαία προς επαλήθευση της ακρίβειας της δηλώσεως αυτής».

6 Από το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94 προκύπτει ότι ο κανονισμός αυτός έχει εφαρμογή, μεταξύ άλλων, στα προϊόντα βάσεως που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Α, καθώς και στα προϊόντα που προέρχονται από τη μεταποίησή τους και τα οποία αποκαλούνται «εμπορεύματα» και περιλαμβάνονται στα παραρτήματά του Β και Γ.

7 Σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού, «το ποσό της επιστροφής που χορηγείται για την ποσότητα, η οποία προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3, για κάθε ένα από τα προϊόντα βάσεως που εξάγονται υπό τη μορφή ιδίων εμπορευμάτων, προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της εν λόγω ποιότητας με το ποσοστό της σχετικής επιστροφής για το εξεταζόμενο προϊόν βάσεως το οποίο υπολογίζεται ανά μονάδα βάρους, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4.»

8 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1222/94 προβλέπει τα εξής:

«Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, θεωρούνται ότι πράγματι χρησιμοποιήθηκαν τα προϊόντα που έχουν χρησιμοποιηθεί ως έχουν κατά τη παρασκευή του εξαγόμενου εμπορεύματος. Εφόσον, κατά τη διάρκεια μιας από τις φάσεις παρασκευής αυτού του εμπορεύματος, το ίδιο το προϊόν βάσεως μεταποιείται σε άλλο περισσότερο επεξεργασμένο προϊόν βάσεως που χρησιμοποιείται σε μεταγενέστερη φάση, μόνο το δεύτερο προϊόν βάσεως θεωρείται ότι έχει πράγματι χρησιμοποιηθεί.

Οι ποσότητες των προϊόντων που έχουν στην πραγματικότητα χρησιμοποιηθεί κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου, πρέπει να καθορίζονται για κάθε εξαγόμενο εμπόρευμα.

Σε περίπτωση εξαγωγών που διενεργούνται σε τακτική βάση και αφορούν εμπορεύματα τα οποία παρασκευάζονται από συγκεκριμένη επιχείρηση με σαφώς καθορισμένες τεχνικές και έχουν σταθερά χαρακτηριστικά και ποιότητα, οι ποσότητες αυτές είναι δυνατόν, κατόπιν συμφωνίας των αρμοδίων αρχών, να καθορίζονται είτε βάσει του τύπου παρασκευής των εν λόγω εμπορευμάτων, είτε βάσει του μέσου όρου των ποσοτήτων των προϊόντων που χρησιμοποιήθηκαν κατά την διάρκεια ορισμένης περιόδου για την παρασκευή δεδομένης ποσότητας των εμπορευμάτων αυτών. Οι ποσότητες των προϊόντων καθορίζονται κατ' αυτό το τρόπο λαμβάνονται υπόψη μέχρις ότου οι συνθήκες παρασκευής των εν λόγω προϊόντων.

[...]»

9 Πρέπει να τονιστεί ότι το ψωμί με καρυκεύματα θεωρείται προϊόν κατά την έννοια του παραρτήματος Β του κανονισμού 1222/94 και ότι η απλοποιημένη διαδικασία του άρθρου 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της εξαγωγής του.

10 Το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ένα σύστημα ελέγχου των επιστροφών λόγω εξαγωγής που στηρίζεται στην αρχή της υποβαλλομένης από τον εξαγωγέα δηλώσεως. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου αυτού προβλέπουν τα εξής:

«1. Εφαρμόζονται οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87. Εξάλλου, κατά την εξαγωγή εμπορευμάτων, ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται να δηλώσει τις ποσότητες των προϊόντων βάσεως, των προϊόντων που προέρχονται από τη μεταποίησή τους ή

των προϊόντων τα οποία εξομοιώνονται σε μία από τις δύο αυτές κατηγορίες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 2, τα οποία έχουν πράγματι χρησιμοποιηθεί κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, για την παρασκευή των εν λόγω εμπορευμάτων για τα οποία πρόκειται να ζητηθεί χορήγηση επιστροφής, ή να αναφέρεται στη σύνθεσή τους αυτή, εάν έχει προσδιοριστεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 2, [τρίτο] εδάφιο.

Εφόσον πρόκειται για εμπόρευμα που έχει χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή εμπορευμάτων προς εξαγωγή, η δήλωση του ενδιαφερομένου πρέπει να περιλαμβάνει, αφενός, τη ποσότητα των εμπορευμάτων που έχουν χρησιμοποιηθεί και, αφετέρου, τη φύση και τη ποσότητα καθενός από τα προϊόντα βάσεως, τα προϊόντα που προέρχονται από τη μεταποίησή τους ή τα προϊόντα τα οποία εξομοιώνονται με μία από τις δύο αυτές κατηγορίες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφος 2, από τα οποία έρχονται τα εν λόγω εμπορεύματα.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να προσκομίσει στις αρμόδιες αρχές, προς υποστήριξη της δηλώσεώς του, όλα τα έγγραφα και τις πληροφορίες που οι εν λόγω αρχές θεωρούν απαραίτητες.

Οι αρμόδιες αρχές χρησιμοποιούν κάθε πρόσφορο τρόπο ελέγχου προκειμένου να εξακριβώσουν το ακριβές της δηλώσεως η οποία τους υπεβλήθη.

Κατόπιν αιτήσεως των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους στο έδαφος στου οποίου διεξάγονται οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής, οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών γνωστοποιούν σ' αυτές απευθείας όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους προκειμένου να ελεγχθεί η δήλωση του ενδιαφερομένου.

2. Εφόσον ο ενδιαφερόμενος δεν καταρτίσει τη δήλωση που αναφέρεται στη παράγραφο 1 ή δεν υποβάλει ικανοποιητικά στοιχεία προς υποστήριξη της δηλώσεώς του, δεν μπορεί να χορηγ[ηθεί] σ' αυτόν επιστροφή.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

11 Το 1996, η Schulze εξήγαγε ψωμί με καρυκεύματα προς διάφορες τρίτες χώρες και ζήτησε επιστροφή λόγω εξαγωγής για τα προϊόντα βάσεως που περιέχονται στο εμπόρευμα αυτό. Η Schulze, στις διάφορες αιτήσεις περί καταβολής επιστροφής λόγω εξαγωγής που υπέβαλε, αναφέρθηκε, όσον αφορά τα επιλέξιμα για επιστροφή προϊόντα βάσεως, στους τύπους παρασκευής που είχε διαβιβάσει στο Hauptzollamt.

12 Τα εργαστήρια παραγωγής και τα γραφεία της διοικήσεως της Schulze υπέστησαν σημαντικές ζημίες λόγω πυρκαγιάς εκδηλωθείσας τον Μάιο του 1997 και η Schulze έπαυσε τη λειτουργία της τον Ιούλιο του ίδιου έτους.

13 Κατόπιν ελέγχων που διενήργησε τον Οκτώβριο του 1999, το Hauptzollamt, με διορθωτική απόφαση της 28ης Αυγούστου 2000, ζήτησε από τη Schulze την απόδοση της επιστροφής λόγω εξαγωγής, ήτοι συνολικού ποσού 26 174,84 DEM, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87. Το Hauptzollamt αιτιολόγησε την απόφασή του με το ότι η Schulze δεν του προσκόμισε τα στοιχεία και τα έγγραφα που είναι αναγκαία, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1222/94, για τον έλεγχο των τύπων παρασκευής. Κατά το Hauptzollamt όμως, η επιστροφή χορηγήθηκε υπό την επιφύλαξη επιβεβαιώσεως του δικαιώματος επί της επιστροφής μετά από μεταγενέστερη εξέταση των σχετικών εγγράφων.

14 Η Schulze υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της ως άνω αιτήσεως αποδόσεως της επιστροφής, στηριζόμενη στο ότι, λόγω της πυρκαγιάς που εκδηλώθηκε στις εγκαταστάσεις της, τα έγγραφα που απαιτούσε το Hauptzollamt είχαν καταστραφεί. Η ένστασή της απορρίφθηκε στις 5 Μαΐου 2003, με το αιτιολογικό ότι δεν εκπλήρωσε την περί αποδείξεως υποχρέωσή της βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1222/94 και δεν μπορούσε να επικαλεστεί ανωτέρα βία για να απαλλαγεί από την υποχρέωση αυτή.

15 Η Schulze άσκησε εν συνεχεία προσφυγή, στις 5 Ιουνίου 2003, ενώπιον του Finanzgericht Hamburg και προσέβαλε την αίτηση αποδόσεως των επιστροφών λόγω εξαγωγής οι οποίες, κατ' αυτήν, είχαν ορθώς χορηγηθεί.

16 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Finanzgericht Hamburg αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«Είναι δυνατό να μην εφαρμοστεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94, το οποίο προβλέπει την υποχρέωση προσκομίσεως έγγραφων αποδείξεων, και να επιτραπεί στον εξαγωγέα να προσκομίσει άλλα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα προϊόντα που πράγματι χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή των εξαχθέντων εμπορευμάτων, στην περίπτωση που ο εξαγωγέας δεν δύναται (πλέον) για λόγους ανωτέρας βίας να προσκομίσει τα έγγραφα που αφορούν τα προϊόντα αυτά;

Μειώνει η ύπαρξη ανωτέρας βίας τον βαθμό της αποδείξεως, υπό την έννοια ότι ο εξαγωγέας πρέπει απλώς να προσκομίσει κάποιο αποδεικτικό στοιχείο ή κάποιο στοιχείο πιθανολογήσεως όσον αφορά τα προϊόντα που χρησιμοποιήθηκαν πράγματι για την παρασκευή των εξαχθέντων εμπορευμάτων;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

17 Με τα ερωτήματά του, που πρέπει να συνεξετασθούν, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 7, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94 έχει την έννοια ότι, όταν ένας εξαγωγέας δεν είναι σε θέση, ακόμη και σε περίπτωση ανωτέρας βίας, να προσκομίσει την έγγραφη απόδειξη σχετικά με τις ποσότητες των προϊόντων που πράγματι χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή ενός εξαχθέντος εμπορεύματος, δεν απαγορεύει το να δέχονται οι εθνικές αρχές κάποιο άλλο αποδεικτικό μέσο.

18 Σύμφωνα με τη δέκατη αιτιολογική σκέψη του, ο κανονισμός 1222/94 προβλέπει σύστημα ελέγχου των αιτήσεων καταβολής επιστροφών λόγω εξαγωγής, στηριζόμενο κατ' ουσίαν στην αρχή ότι ο εξαγωγέας πρέπει να δηλώνει στις δημόσιες αρχές, για κάθε εξαγωγή, τις ποσότητες των προϊόντων που χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή των εξαγομένων εμπορευμάτων. Στις αρχές αυτές εναπόκειται να λαμβάνουν τα μέτρα που κρίνουν αναγκαία προς επαλήθευση της ακρίβειας της δηλώσεως αυτής.

19 Σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού 1222/94, όταν τα εμπορεύματα περιέχουν γεωργικά προϊόντα σε διαφορετικές ποσότητες, που καλύπτονται επίσης από τον εν λόγω κανονισμό, το ποσόν της επιστροφής που πρέπει να χορηγηθεί υπολογίζεται βάσει της ποσότητας των γεωργικών προϊόντων που πράγματι χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή των εξαγομένων αυτών εμπορευμάτων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 12ης Μαΐου 2005, C-542/03, Milupa, Συλλογή 2005, σ. I-3989, σκέψη 21).

20 Ωστόσο, το άρθρο 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94 προβλέπει ειδική διαδικασία για τα εμπορεύματα που παράγονται βάσει συγκεκριμένου τύπου παρασκευής. Για τα εμπορεύματα αυτά, σε συμφωνία με τις αρμόδιες αρχές, το ποσόν της επιστροφής υπολογίζεται επί των ποσοτήτων που καθορίζονται βάσει του τύπου παρασκευής.

21 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94, ο έλεγχος της χορηγήσεως των επιστροφών λόγω εξαγωγής διενεργείται βάσει δηλώσεως του εξαγωγέα. Στη δήλωση αυτή, ο εξαγωγέας πρέπει να αναφέρει τη σύνθεση των εμπορευμάτων, αν αυτή έχει προσδιοριστεί κατ' εφαρμογήν την απλοποιημένης διαδικασίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού.

22 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να προσκομίσει, προς στήριξη της δηλώσεώς του, όλα τα έγγραφα και τις πληροφορίες που οι αρμόδιες αρχές κρίνουν απαραίτητα. Επιπλέον, σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της διατάξεως αυτής, οι ως άνω αρχές χρησιμοποιούν κάθε πρόσφορο τρόπο ελέγχου προκειμένου να εξετάσουν το ακριβές της δηλώσεως αυτής.

23 Οι διατάξεις αυτές αποσκοπούν στο να παράσχουν τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές να ελέγχουν το βάσιμο της αιτήσεως περί καταβολής επιστροφής λόγω εξαγωγής και να καθορίζουν το ποσόν της.

24 Ελλείψει δηλώσεως ή ικανοποιητικών εγγράφων ή πληροφοριών προς στήριξη της δηλώσεώς του, ο εξαγωγέας δεν μπορεί να ζητήσει επιστροφή και, αν αυτή έχει ήδη εισπραχθεί, πρέπει να την αποδώσει, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 7 του κανονισμού 1222/94.

25 Ωστόσο, ο κανονισμός 1222/94 δεν απαιτεί κάποιον ειδικό τύπο όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται προς στήριξη της δηλώσεως εξαγωγής. Επιπλέον, από το γράμμα του άρθρου 7, παράγραφος 1, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, σε συνδυασμό με τη δέκατη αιτιολογική σκέψη του, προκύπτει ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να θεωρήσουν σκόπιμο να τους προσκομίσει ο ενδιαφερόμενος όχι μόνο «έγγραφα», αλλά και «πληροφορίες» και ότι μπορούν να χρησιμοποιήσουν «κάθε πρόσφορο τρόπο ελέγχου», καθώς και να λάβουν «τα μέτρα που κρίνουν αναγκαία» προς επαλήθευση της ακρίβειας της δηλώσεως.

26 Ομοίως, από την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου 7 προκύπτει ότι οι εθνικές αρχές εκτιμούν το αν είναι επαρκείς οι πληροφορίες που προσκόμισε ο ενδιαφερόμενος. Εντεύθεν προκύπτει ότι, σε περίπτωση ελλείψεως εγγράφων αποδείξεων, εναπόκειται στις εθνικές αρχές να λαμβάνουν υπόψη άλλα αποδεικτικά μέσα που είναι εξίσου ικανοποιητικά από την άποψη του ελέγχου, σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες που ορίζει το εθνικό δίκαιο, εφόσον οι κανόνες αυτοί δεν αντιβαίνουν προς το περιεχόμενο και την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 1995, C-312/93, Peterbroeck, Συλλογή 1995, σ. I-4599, σκέψη 12).

27 Συνεπώς, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη οι προηγουμένως διενεργηθέντες έλεγχοι εμπορευμάτων της ίδιας φύσεως από τους οποίους προκύπτει η σταθερότητα της συνθέσεως του προϊόντος και το συμβατό της προς τον τύπο παρασκευής που κοινοποιήθηκε βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94.

28 Έτσι, στην περίπτωση εξαγωγέα που έλαβε επιστροφή λόγω εξαγωγής για προϊόντα βάσεως περιεχόμενα στην παρασκευή του εξαχθέντος προϊόντος, τα οποία αποτελούν προϊόντα υπαγόμενα σε αυτή την απλοποιημένη διαδικασία, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι οι ποσότητες των προϊόντων αυτών έχουν ήδη καθοριστεί και εγκριθεί από αυτές.

29 Συναφώς, ωστόσο, και αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η Schulze με τις γραπτές παρατηρήσεις της, εφόσον ένας εξαγωγέας δεν μπορεί να ζητήσει επιστροφή αν δεν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της δηλώσεώς του, ο βαθμός της αποδείξεως που απαιτεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1222/94 ουδόλως μπορεί να μειωθεί λόγω του ότι ο εν λόγω εξαγωγέας δεν είναι σε θέση, έστω και λόγω ανωτέρας βίας, να προσκομίσει προς τούτο έγγραφες αποδείξεις.

30 Επομένως, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει τη δυνατότητα του εισαγωγέα, σε περίπτωση που δεν είναι σε θέση, έστω και λόγω ανωτέρας βίας, να προσκομίσει την έγγραφη απόδειξη σχετικά με τις ποσότητες των προϊόντων που πράγματι χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή ενός εξαχθέντος εμπορεύματος, προς στήριξη της περί εξαγωγής δηλώσεώς του, να προσκομίζει άλλα αποδεικτικά μέσα. Οι εθνικές αρχές εκτιμούν τα άλλα αυτά αποδεικτικά μέσα, με βάση τους κανόνες που ορίζει το εθνικό δίκαιο, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι κανόνες αυτοί δεν επηρεάζουν ούτε το περιεχόμενο ούτε την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου. Προς τούτο, στις εθνικές αρχές εναπόκειται να λαμβάνουν επίσης υπόψη έγγραφα τα οποία έχουν ήδη ανταλλαγεί με τον εξαγωγέα, όταν η αίτηση υποβάλλεται στο πλαίσιο της απλοποιημένης διαδικασίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

31 Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει, ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης, τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα που πραγματοποιήθηκαν για την υποβολή παρατηρήσεων στο Δικαστήριο, πέραν των εξόδων των εν λόγω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94 της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 1994, για τη θέσπιση κοινών λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του συστήματος επιστροφών κατά την εξαγωγή και των κριτηρίων καθορισμού του ύψους των, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα, εξαγόμενα υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα ΙΙ της Συνθήκης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 229/96 της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 1996, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει τη δυνατότητα του εξαγωγέα, σε περίπτωση που δεν είναι σε θέση, έστω και λόγω ανωτέρας βίας, να προσκομίσει την έγγραφη απόδειξη σχετικά με τις ποσότητες των προϊόντων που πράγματι χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή ενός εξαχθέντος εμπορεύματος, προς στήριξη της περί εξαγωγής δηλώσεώς του, να προσκομίζει άλλα αποδεικτικά μέσα. Οι εθνικές αρχές εκτιμούν τα άλλα αυτά αποδεικτικά μέσα, με βάση τους κανόνες που ορίζει το εθνικό δίκαιο, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι κανόνες αυτοί δεν επηρεάζουν ούτε το περιεχόμενο ούτε την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου. Προς τούτο, στις εθνικές αρχές εναπόκειται να λαμβάνουν επίσης υπόψη έγγραφα τα οποία έχουν ήδη ανταλλαγεί με τον εξαγωγέα, όταν η αίτηση υποβάλλεται στο πλαίσιο της απλοποιημένης διαδικασίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού.

(υπογραφές)